

Množice ljubljancev so 8. februarja postajale pred Prešernovim spomenikom in prisluhnile pevskim zborom in slovenskim dramskim umetnikom

Ubrana manifestacija naše kulture

Ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarja je bila naša občina središče različnih dogajanj. To je razumljivo, saj je prav na tem območju osredotočenih največ kulturnih ustanov. Pa ne samo gledališča, koncertne dvorane in razstavni prostori. Tu je cela vrsta šol od najnižjih do najvišjih z množico mladih, ki jim je takšna ali drugačna vrsta kulturne dejavnosti del njihovega vsakdanjega življenja.

Poziv dramskih umetnikov na prisostvovanje kulturnemu maratonu ni naletel na gluha ušesa. Že od zgodnjih dopoldanskih ur so se pred Prešernovim spomenikom zbirale gručice ljudi od najmlajših do najstarejših. Šolarjem so njihovi učitelji govorili o pomenu in življenju velikega poeta. Prišli so igralci, ki so recitali njegove pesmi, vmes so se zvrstili pevski zbori z ubranimi melodijami. Mimoidoči so

postali, poslušali so in potem spet nadaljevali svojo pot. Prihajali so novi in novi in z resno zavzetostjo poslušali, kar se je bilo dogajalo na tem prostoru.

Bilo je to praznovanje brez zanosnih govoranc in brez velikega pompa. Ljudje so se shajali, čeprav ni bilo jedače in pijače. Njihov motiv je bil bržkone isti: pripadnost slovenski kulturi, ki jo simbolizira veliki pesnik dr. France Prešeren.

In tako je bilo ves dan do večernih ur, ko so na nek način zaokrožili dogajanje upokojenca, katerih pevski zbor je dal piko na »i.« Pa še ni bilo vsega konec. Dogajanje se je v bistvu sklenilo z mislijo Jožeta Smoleta, da bi kazalo v okviru socialistične zveze razmisliti o predlogu, naj bi Prešernovo »Zdravico« proglasili za slovensko narodno himno.

N. I.

SEJE ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

Občinska resolucija sprejeta

Zbori skupščine občine Ljubljana Center so v torek, 2. februarja na ločenih sejah sprejeli resolucijo o politiki uresničevanja družbenega plana občine v letu 1988. Pred tem so na skupnem zasedanju poslušali uvodno obrazložitev predsednika izvršnega sveta Borisa Platovška.

O zapletih, ki so povzročili zamudo pri izdelavi temeljnega letnega dokumenta v občini, smo že poročali. Do zadnjega namreč niso bili znani pogoji gospodarjenja za leto 1988 in tako občinske resolucije niso mogli sprejeti pred iztekom starega leta, kot to določa zakon.

Boris Platovšek je v uvodnih besedah opozoril na neuresničevanje planskih nalog iz lanskega in predlanskega leta. Ob tem je dodal, da predlaga izvršni svet sprejem resolucije na podlagi doslej znanih postavk. V letu 1987 se je veliko sredstev prelilo v infrastrukturo. Ob vsem tem pa zlasti zaskrbljuje dejstvo, da delovne organizacije nimajo dovolj perspektivnih programov. Hkrati pa niti ne vemo, kdo in kaj vlaga v perspektivni program, ker statistika beleži vso dejavnost samo v tonah.

Izvršni svet je sprejel večino predlaganih amandmajev na besedilo predloga resolucije in je zato predlagal delegatom, da jih sprejmejo kot sestavni del dokumenta. Za tiste amandmaje, ki jih ni sprejel, pa je podal podrobno obrazložitev, zakaj tega ni mogel storiti.

Kot smo že uvodoma povedali, so delegati razpravljali in sprejemali resolucijo na ločenih sejah. Razprave so bile razmeroma kratke, kar je tudi razumljivo, saj je bilo v javni razpravi o osnutku in kasneje o predlogu dovolj časa, da so delegati in njihova delegatska baza podali vse pripombe, za katere so menili, da jih je potrebno upoštevati v resoluciji.

Se največ so se razgovorili delegati v zboru krajevnih skupnosti, kjer pa je tekla beseda predvsem v okviru točke dnevnega reda, ko naj bi obravnavali vprašanja in odgovore delegatov. Vsebinsko pa je razprava zadevala občinsko resolucijo in zato so sklenili, da bodo nekateri misli iz te točke

dnevnega reda zapisali v zapisnik o resoluciji.

Eno od vprašanj je zadevalo urejevanje Prešernovega trga. Delegti so dobili pojasnilo na podlagi delovnega dogovora med neposrednimi izvajalci del in investitorji. Po tem dogovoru naj bi se gradnja nadaljevala 15. marca in končala 15. aprila. Vendar pa s pojasnilom niso bili zadovoljni. Menili so, da bi morali dela te vrste opravljati na podlagi javnega natečaja, ki je v bistvu zelo učinkovita oblika družbenega nadzora. Razen tega so menili, da v času zaostrene gospodarske krize ne moremo uporabljati denarja za zadeve, ki niso najbolj nujne in to ob zelo akutnih neresenih vprašanjih na področju komunale.

Članica izvršnega sveta je na seji zbora krajevnih skupnosti zavrnila govornice, ki so se v zadnjem času pojavile v javnosti, češ, naj bi osnovno šolo na Ledini namenili za potrebe srednjega usmerjenega izobraževanja. To je bil odgovor na delgatsko vprašanje krajevnih skupnosti Ledina in Tabor. Povedala pa je še, da trenutno ni sredstev za začetek gradnje telovadnice na Poljanah.

Zivahna razprava se je razvila tudi o trgovini, kar je bilo tudi predmet enega od delegatskih vprašanj. Krajevna skupnost Kolodvor je ponovno zahtevala sestanek z občinsko konferenco SZDL zaradi neurejenega vprašanja trgovine na tem območju. Do sestanka, ki so ga zahtevali že pred časom, vse do danes še ni prišlo.

Predno so delegati sprejeli resolucijo, so dali še posebno priznanje sestavljalcem gradiva, ki so se po njihovem mnenju letos še posebno potrudili in pripravili zares kvalitetni dokument.

N. I.

Tovariško srečanje

Predsednik skupščine občine Ljubljana Center Borut Plavšak je povabil 8. februarja na tovariško srečanje zborovodje šolskih pevskih zborov in zborov odraslih, ki delujejo v okviru zveze kulturnih organizacij naše občine. Ob tej priložnosti je poudaril velik pomen amaterske kulture. Po uvodnih besedah je stekel prijateljski pogovor o delovanju in problemih te dejavnosti.

POGOVOR S SEKRETARJEM ZKO

Vrhunska kvaliteta, a brez denarja

Z Mirom Kokolom, sekretarjem ZKO občine Ljubljana Center, sem se prvič pogovarjala pred dobrima dvema letoma. Povedal mi je marsikaj zanimivega o kulturnem utripu v samostojnih kulturno-umetniških društvih, v organizacijah združenega dela, po šolah in v krajevnih skupnostih. Zveza jim v skladu s svojim finančnim načrtom in možnostmi nameni del denarnih sredstev za kulturno udeleževanje. Kultura, pa naj bo to pesem, igra, glasba ali dobra knjiga, naj bi namreč bila naša vsakdanja prijateljica, ki nas notranje bogati, plemeniti... Že takrat je ugotavljal, da je denarna pogača za tovrstne namene vedno tanjša. In kako je danes?

»Nič kaj svetla perspektiva se nam ne kaže,« je trpko dejal, »pa čeprav so različna področja kulturnega udeleževanja v naši občini že dolgo zasidrana in tudi močna. Kar poglejte, kaj smo storili z novim zakonom, ki v svojih določilih predvideva, da kulturno-umetniška društva niso več uporabnik družbenih sredstev, da torej nimajo več svojih žiro računov?! Mar to pomeni, da je zdaj njihovo financiranje vprašljivo, da so obsojena na počasno umiranje? Je v nevarnosti njihov obstoj? Ali resnično želimo še bolj osiromašiti že tako zelo okrnjene ljubiteljske dejavnosti, v katere se z veseljem vključuje marsikdo izmed nas?

Ekonomske možnosti so vedno slabše in grozljivega naraščanja cen preprosto ne moremo doumeti več. Postali smo dehumanizirani, razčlovečeni. Tudi v ZKO občine Ljubljana Center nas pestijo hude finančne težave. Materialni stroški naraščajo tako vrtoglavo, da jih tudi s skrbno pripravljenim finančnim načrtom ne moremo več dohajati. Posledica tega je, da na njihov račun krnimo sredstva, namenjena kulturnim dejavnostim. Lani zaradi tega nismo mogli organizirati dveh revijalnih srečanj s peimi prireditvami. Ravno tako v tem trenutku ZKO občine Ljubljana Center ne more jamčiti, da bo za letošnje leto zastavljeni program ljubiteljske kulture namenjene občanov. potekal neokrnjeno. Financiramo namreč kar 25 kulturno-umetniških društev (zborovsko petje, folklor, plesna, likovna in literarna dejavnost): 17 jih deluje samostojno, 8 pa v organizacijah združenega dela.

Poleg tega je ZKO občine Ljubljana Center ena izmed redkih občinskih

zvez kulturnih organizacij, v kateri vodilni funkcionarji že vrsto let ne dobijo niti prebite pare za svoje volontersko delo. Finančna slika je torej zelo zelo slaba, če že ne kar katastrofalna.

Miro Kokol je poudaril, da nekatera društva daleč presegajo občinsko raven. S svojim delovanjem dosega vrhunska kvaliteta in imajo zato celo nacionalni pomen (KUD Consortium Musicum, APZ Tone Tomšič, Glasbeno matica Ljubljana in Slovenski, Ljubljanski ter Ribniški oktet na zborovskem področju; AFS France Marolt in FS Tine Rožanc v folklori; Studio za svobodni ples na področju izraznega plesa; na likovnem področju Klub devete umetnosti – umetnosti stripa, ki je zaradi svoje izjemne kakovosti povezan v tovrstna mednarodna društva). Prejela so že niz različnih vrhunskih mednarodnih priznanj, beležijo pa tudi spoštljive letnice svojega delovanja: 20, 40 in celo 100 let.

V počastitev 8. februarja – slovenskega kulturnega praznika so na prireditveni zbori pripravili javne »odprte vaje« in spominske – promenade nastope, ki so pod naslovom »Po Prešernovih stopinjah« potekali v času od 2. do 13. februarja. Prepevali so pred pomniki – zgradbami, kjer se je veliki pesnik zadrževal v času svojega bivanja v Ljubljani. ZKO občine Ljubljana Center je ustrezno obvestilo o tej dejavnosti zborov pravčasno poslala kar na 250 naslovov in seveda tudi sredstvom javnega obveščanja. Žal razen Radia Glas Ljubljane niso o teh prireditvah na dnevno časopisje na druga sredstva javnega obveščanja objavila niti drobcene informacije.

SILVA ŠUC

ZIMSKE POČITNICE V PROSTORIJS K S

Ob igri in delu je minil čas

Na pobudo predsednikov DPM smo v zimskih počitnicah 1988 organizirali počitniške dejavnosti za otroke vseh krajevnih skupnosti. Zbirališča so bila v krajevni skupnosti Prule skupaj s Staro Ljubljano, Stari Vodmat, Ledina skupaj s Taborom, Josip Prašnikar s Kolodvorom, Ajdovščina, Trg osvoboditve z Gradiščem in Nove Poljane skupaj s Poljanami. Dejavnosti so vodile vzgojiteljice – študentke, ki sodelujejo z nami že več let. V pomoč so bile tudi dijakinje Srednje pedagoške šole, ki so opravljale prakso. Skupno je sodelovalo 9 vzgojiteljic in 14 dijakinj.

Prišlo je 151 otrok – kar 51 jih je prihajalo neprekinjeno vseh 14 dni. V skupinah so prevladovali učenci od 1. do 4. razreda; 15 je bilo starejših (višja stopnja), 14 pa je bilo predšolskih otrok. Največji sta bili skupini v KS Josip Prašnikar in Prule (22 – 25 otrok). Obe sta bili hkrati tudi starostno najbolj raznoliki in zato tudi najbolj zahtevni. V drugih KS se je število gibalo od 9 do 14 otrok. V prvem tednu je bilo vključenih več otrok (dnevno 82 – 103), v drugem tednu pa od 73 do 80.

Prostori navedenih KS so ustrezali higienskim in sanitarnim predpisom; samo v KS Josip Prašnikar je bil za tako veliko skupino prostor premajhen. K uspehu so veliko prispevali tudi delavci zaposleni v KS.

Za program so se dogovorili predsedniki DPM in vzgojiteljice. Otroci iz posameznih krajevnih skupnosti so se vključevali v skupne aktivnosti v občini in mestu: srečanje z Matejo Koležnik, obisk v Zmajčkovem butiku, zaključno zabavno dopoldne, ogled filmov Cisto pravi gusar in risanke Asteriks proti vsem ter baleta Snežuljica v Operi. DPM so pripravila tudi lastne programe med drugim obisk aranžerke suhega eksotičnega cvetja, vodnje likovnih in tehničnih dejavnosti pod vodstvom pedagogov, krajši izleti in obiski kulturnih ustanov v Ljubljani. Otroci so ze-

lo radi izdelovali različne predmete iz odpadnega materiala, ki ga je za vse preskrbel občinska zveza prijateljev mladine. Na voljo so imeli les, volno, blago, usnje in papir – karton. V vseh KS je bilo tudi dovolj družabnih iger in tudi nekaj novih didaktičnih igrac.

Društva prijateljev mladine so poskrbela tudi za skromno malico, ki so jo plačala z lastnimi sredstvi, pridobljenimi s članarino. Članice DPM so vsak dan spremljale delo in po potrebi tudi pomagale pri razreševanju manjših organizacijskih težav ali pri uresničevanju programa samega.

Ob koncu počitnic smo anketirali otroke in starše ter jih poprosili za mnenje. Vsi so bili zelo zadovoljni in so poudarili, da tudi v prihodnje pričakujejo, da bodo DPM organizirala takšne aktivnosti v KS. Kar 11 staršev je predlagalo daljši čas aktivnosti dnevno in so pripravljani tudi prispevati za kosilo – celodnevno varstvo v KS. Pohvalili so program ter še posebej prizadevnost, skrbnost in prijaznost vzgojiteljic.

Posebej pa bo potrebno spregovoriti o pobudah za organizacijo aktivnosti v KS za starejše pionirje. V bližini doma želijo različne krajše tečaje (modelarstvo, namizni tenis, šah, ročna dela, itd.).

Snega letos ni bilo, zato je bilo tudi zunanjih aktivnosti manj, česar so otroci zelo pogrešali! N. S.